

Broj/Број: 01,2-50-1-127-21/04
Sarajevo/Сарајево: 29.11.2004.

ZAPISNIK

sa dvadeset prve sjednice Komisije za vanjske poslove

Prvi dio sjednice je održan 24.11.2004.godine sa početkom u 10:00 sati.

Sjednici su prisustvovali sljedeći njeni članovi: Martin Raguž, Milorad Živković, Seada Palavrić, Izet Hadžić, Sead Avdić, Nenad Mišić i Jelina Đurković.

Svoju odsutnost nisu najavili Azra Hadžiahmetović i Vinko Zorić.

Sjednici su prisustvovali i pozvani gosti: zastupnici Momčilo Novaković i Jozo Križanović, te ministar vanjskih poslova BiH, Mladen Ivanić, zamjenica ministra odbrane BiH, Marina Pendeš, pomoćnik ministra za međunarodno-pravne i konzularne poslove BiH u MVP –u BiH, Ibrahim Đikić, pomoćnik ministra za opće poslove, Adnan Hadžikapetanović, savjetnik bošnjačkog člana u Predsjedništvu BiH za suradnju sa institucijama BiH, Alma Čolo, savjetnik srpskog člana u Predsjedništvu BiH, Dragan Kapetina.

Sjednici je prisustvovao i savjetnik predsjedatelja Komisije, Davorin Semenik.

Sjednica je bila otvorena za prisustvo medija.

Zapisnik su vodili Merdžana Iglica, sekretar Komisije i Edina Hrnjić, student stažista.

Predsjedatelj Komisije, g. Martin Raguž, zbog obaveza ministra vanjskih poslova BiH, g.Ivanića, predložio je da se druga i treća tačka dnevnog reda zamijene u redoslijedu i predložio sljedeći

DNEVNI RED

1. Usvajanje zapisnika sa 20. sjednice Komisije za vanjske poslove Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH, održane 17.09.2004.godine;
2. Izvješće o strukturi i stanju diplomatsko-konzularnih predstavništava/izaslanstava Bosne i Hercegovine u svijetu i novi Pravilnik o diplomatskim pasošima (materijal Ministarstva vanjskih poslova BiH);
3. a) Izvješće o Prijedlogu zakona o učestvovanju pripadnika Oružanih snaga BiH, državnih službenika i ostalih zaposlenih u mirovnim operacijama i drugim aktivnostima u inozemstvu (predlagatelj zastupnik Momčilo Novaković);
b) Izvješće o Rezoluciji o odlaganju slanja svih BH vojnika i policijskih formacija u misije u inozemstvo do donošenja odgovarajućih zakona i aktivnosti u ovoj oblasti (predlagatelj zastupnik Zlatko Lagumdžija);
4. Zaključci Komisije o Dokumentima Vijeća Evrope (Rezolucije Monitoring komiteta i Političkog komiteta Parlamentarne skupštine VE, te mišljenje Venecijanske Komisije), sa kojima bi se kandidirala rasprava na nekoj od sjednica Zastupničkog doma;
5. Zajednička izjava sa VI Interparlamentarnog sastanka između Delegacije Evropskog parlamenta za odnose sa Albanijom, Bosnom i Hercegovinom i Srbijom i Crnom Gorom i Zajedničke komisije za evropske integracije PSBiH, Mostar, 03.-04.11.2004.godine;

6. a) Izvješće o sastanku članova Komisije sa delegacijom Odbora za vanjsku politiku britanskog Parlamenta, 08.11.2004.godine;
b) Informacija o raspravi u Odboru za vanjske poslove Donjeg doma Parlamenta UK o preispitivanju politike UK prema Zapadnom Balkanu;
7. Izvješće o posjeti delegacije Komisije za vanjske poslove Zastupničkog doma Kraljevini Nizozemskoj i Parlamentu Kraljevine Nizozemske, 09.11.2004.godine;
8. Informacija i program posjete g. Gustava Selve, predsjednika Komisije za vanjske poslove i odnose sa EU Zastupničkog doma Parlamenta Republike Italije BiH, 02.-03.12.2004.godine;
9. a) Zabilješka o razgovoru predstavnika MVP-a BiH sa načelnikom sektora za evropske poslove MVP-a Narodne Republike Kine (materijal MVP-a BiH);
b) Teme za razgovor koje je Ambasada Republike Kine poslala predsjedatelju Zastupničkog doma PS BiH oko otvorenog pitanja «nezavisnosti Tajvana»;
10. Informacija-spisak članova Parlamentarnog odbora saudijsko-bosanskohercegovačkog prijateljstva (materijal MVP-a BiH);
11. Zabilješka sa sastanka rukovodstva Komisije za vanjske poslove sa g. Volkerom Ruhe-om, predsjedateljem Komisije za vanjsku politiku njemačkog Bundestaga;
12. Informacija o radu Međuvladine konferencije (ICG) oko usuglašavanja budućeg ustava Evropske unije (materijal MVP-a BiH);
13. Izvješće izaslanstva Parlamentarne skupštine BiH sa sastanka predsjedatelja vanjskopolitičkih odbora zemalja regiona i zemalja članica EU, koji je održan na Cetinju, 13.-14.09.2004. godine;
14. Pismo NJ.E. g. Jasera Arafata, predsjednika Države Palestine upućeno g. Martinu Ragužu, predsjedatelju Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH;
15. Davanje suglasnosti za ratificiranje:
 - a) Ugovora između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Republike Hrvatske o veterinarskoj suradnji;
 - b) Sporazuma o suradnji u oblasti turizma između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vijeća ministara Republike Albanije;
 - c) Sporazuma o razvojnom kreditu (Drugi kredit za prilagođavanje socijalnog sektora) između Bosne i Hercegovine i Međunarodne asocijacije za razvoj (SOSAC II);
 - d) Sporazuma o razvojnom kreditu (Drugi projekat podrške zapošljavanju) između Bosne i Hercegovine i Međunarodne asocijacije za razvoj (SESP);
 - e) Sporazuma između Vijeća ministara BiH i Vlade Republike Bjelorusije o drumskom prijevozu putnika i tereta;
 - f) Konvencije o suradnji na zaštiti i održivoj upotrebi rijeke Dunav (Konvencija o zaštiti rijeke Dunav).
16. Tekuća pitanja.

Ad.1. Komisija je razmatrala predloženi Dnevni red Komisije za vanjske poslove Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH i jednoglasno ga usvojila;

Ad.2. Komisija je jednoglasno usvojila zapisnik sa dvadesete sjednice Komisije;

Ad.3. Na samom početku rasprave o Izvješću o strukturi i stanju diplomatsko-konzularnih predstavništava BiH u svijetu, predsjedatelj Komisije, g. Raguž je naglasio da je ova tačka dnevnog reda uvrštena u program rada Komisije još početkom protekle godine zbog potrebe da se PSBiH aktivno uljuči u nadzornu ulogu provođenja vanjske politike naše zemlje. Zbog toga se od Ministarstva vanjskih poslova BiH u više navrata tražila kvalitetna podloga za raspravu, ali su dosada iz Ministarstva dostavljani samo parcijalni materijali. G. Raguž je ocijenio kako su se ovog puta stekli uvjeti za kvalitetnu raspravu i analizu u okviru Komisije, a sve u cilju jačanja pozicije DKP mreže BiH u inozemstvu. Nadalje je g. Raguž istakao činjenicu da se između 15-20% građana BiH nalazi u dijaspori, te naglasio važnost protoka informacija u dvosmjernoj komunikaciji. Važna pitanja su, kako je istakao g. Raguž, i to koliko je BiH uspjela osigurati uvjete za rad DKP mreže, te pitanje finansijskih resursa za pokrivanje te mreže. Pri tome je primijetio nepovoljnost uvjeta rada imenovanih veleposlanika, zamjenika, savjetnika, od kojih je veliki broj na granici egzistencije. Već pet ili šest godina, kako je istakao g. Raguž, nije došlo do povećanja plaća tih ljudi. Stoga je postavio pitanje u kojoj je mjeri nužno prići ili stvaranju dodatnih finansijskih okolnosti, ili racionalizaciji konzularne mreže kako bi se poslovi kvalitetnije obavljali. G. Raguž je naglasio da bi bilo dobro da javnost, kao i članovi Komisije, imaju uvid u stanje DKP mreže, jer bi se, u suprotnom slučaju, na neki način dovodilo u pitanje kvalitetno ostvarivanje te funkcije.

Posebno zanimanje g. Raguž je izrazio za pitanje kriterija za izbor i imenovanje najodgovornijih ljudi na te dužnosti, i koliko se zapravo radi o transparentnim kriterijima, budući da je transparentnost kriterija interes i Ministarstva vanjskih poslova, jer se na taj način stvara pozitivan imidž i vanjske i ukupne politike BiH. Ukazao je i na aktivnosti same Komisije za vanjske poslove Zastupničkog doma PSBiH i PSBiH u cjelini na profiliranju infrastrukture i kadrova i odgovornijem provođenju vanjske politike.

Zatim je riječ uzeo ministar vanjskih poslova, Mladen Ivanić, koji je odmah na početku izvijestio Komisiju o snažnoj unutrašnjoj organizaciji na kojoj se u MVP-u radi već dvije godine. U tom periodu doneseno je skoro trideset akata koji prije nisu postojali ili nisu bili dovoljno uređeni, a u kojima su propisane jasne procedure unutrašnjih odnosa u okviru Ministarstva. Nakon zahtjeva Komisije za vanjske poslove, Ministarstvo vanjskih poslova BiH je dostavilo izmjenju pravilnika o tome ko ima pravo na diplomatske pasoše, pri čemu je evidentno da je ta lista znatno reducirana. Međutim, Ministarstvo vanjskih poslova BiH nije u mogućnosti odgovoriti zahtjevu javnosti da objavi imena tih ljudi, jer bi to bilo kršenje Zakona o zaštiti podataka. G. Ivanić je rekao da bi se ta situacija mogla promijeniti ukoliko PSBiH donese neku odluku, stav ili akt, nakon čega bi se ta imena mogla objaviti na web stranici. G. Ivanić istakao je da sadašnja DKP mreža preširoka za postojeći nivo finansijskih sredstava, ali i da ne postoji politička suglasnost o eventualnom gašenju nekih predstavništava, iako je, prema riječima g. Ivanića, BiH previše zastupljena u nekim dijelovima svijeta, od čega ima vrlo malo ekonomskog efekta. U isto vrijeme, otvaranje novih ambasada u novim zemljama članicama EU, trebalo bi popuniti ogroman nedostatak u boljoj komunikaciji, pogotovo unutar regiona.

G. Ivanić je konstatirao da postoji značajan prostor za zapošljavanje unutar DKP mreže (od predviđenih 520 zaposlenika, trenutno ih ima zaposlenih 429). Naglasio je i problem nedostatka finansijskih sredstava, jer Ministarstvo vanjskih poslova BiH već dvije godine ima isti nivo sredstava čime su smanjene i mogućnosti investiranja. Poseban problem je pitanje zakupnina i trenutno se radi na ulasku u proceduru kupovine stanova i ambasada u određenim zemljama, na način da se otplata kredita vrši u visini rente koja se trenutno otplaćuje, ali zbog sporazuma sa MMF-om to nije bilo moguće ostvariti. G. Ivanić je govorio i o jednoj novini unutar MVP-a, a to je buduće ocjenjivanje ambasada i njihovog rada u protekloj godini. Urađen je pravilnik koji će davati ocjene ambasada u tri kategorije. Kada su u pitanju zaposleni, popunjenost uglavnom odgovara nacionalnom kriteriju, i kreće se u okvirima popisa iz 1991. godine. G. Ivanić je naglasio da se Ministarstvo strogo pridržava Zakona o državnoj službi. Svi se raspoređuju prema mjestima na

koja su birani. Pored toga, privodi se kraju i revizija koju će izvršiti Agencija za državnu službu BiH koja treba da pokaže da li su 62 osobe primljene u Ministarstvo vanjskih poslova BiH, primljene na adekvatan način ili ne. Agencija je nedavno izdala kriterije, kojih do prije mjesec dana nije uopće bilo. Provest će se ocjenjivanje unutar Ministarstva što predstavlja korak naprijed i podrazumijeva odgovornost za obavljanje poslova i eliminaciju političke zaštite kod nekih političkih zaštitinika. G. Ivanić je potom govorio o zakonu o vršenju vanjskih poslova koji bi trebao uskoro ući u parlamentarnu proceduru, apelirajući da Komisija pri usvajanju budžeta institucija BiH za narednu godinu, povede računa o nedostatku finansijskih sredstava za ljude iz DKP mreže. U cilju smanjenja troškova, predviđeno je angažiranje po ugovoru određenog broja ljudi iz lokalne sredine, budući da naši ljudi, kao što su vozači, tehnički sekretari i sl., sa sobom nose i dodatne troškove smještaja njih i njihovih porodica.

Posebno je važno pitanje izbora ambasadora i načina na koji se to radi. Praksa je da Predsjedništvo obavi razgovore sa potencijalnim kandidatima i da, praktično samo formalno preko Ministarstva prijedlog dođe do članova Predsjedništva koji ih onda postavljaju. Jedina obaveza Ministarstva pri tome jeste da provjeri naknadno znanje engleskog jezika. G. Ivanić stoga smatra da je potrebno odrediti broj političkih u odnosu na broj karijernih ambasadora čime bi se učinio ogroman iskorak u afirmaciji stručnosti i obavljanja ambadorskih poslova. Nadalje je g. Ivanić istakao da treba afirmirati ulogu PSBiH u proceduri imenovanja na diplomatske pozicije. Ono što je svima potrebno, prema riječima g. Ivanića, jeste veća koordinacija u vanjskom predstavljanju zemlje. Ministarstvo se zalaže i za povećanje koordinacije sa institucijama države (Ministarstvo ekonomskih odnosa i vanjske trgovine BiH, FIPA, Vanjskotrgovinska komora BiH, entitetske vanjskotrgovinske komore, itd.) koje imaju obavezu ekonomskog predstavljanja zemlje u inozemstvu.

Nakon izlaganja g. Ivanića, gđa Seada Palavrić, druga zamjenica dopredsjedatelja, izrazila je žaljenje zbog slabe suradnje između bh. građana u dijaspori i ambasada. Osnovni problem gđa Palavrić vidi u tome što građani uposlene u ambasadama ne doživljavaju kao svoje predstavnike, te zbog toga izostaje komunikacija sa njima. Ono što izaziva veliko razočarenje jeste, svakako, smanjenje broja građana u dijaspori registriranih za izbore i u tom smislu treba učiniti dodatne napore u DKP-ovima za njihovo animiranje.

U nastavku je g. Živković, prvi zamjenik predsjedatelja Komisije govorio o pomanjkanju materijalnih i finansijskih resursa za potrebe DKP mreže s jedne strane, ali i o nedovoljnoj popunjenosti mreže s druge strane. Naglasio je i kako incidenti pojedinih ambasadora u inozemstvu dovode u pitanje imidž BiH, istakavši i problem Kanade u kojoj građani na zvaničnoj veb stranici mogu pročitati veoma negativne informacije o BiH, i u kojima im se preporučuje da ne posjećuju našu zemlju. Stoga je postavio pitanje šta je uradila tamošnja ambasada BiH po tom pitanju i koliko je stala u odbranu imidža BiH. G. Živković je istakao potrebu da se našim ambasadorima pojednostave životni uvjeti u zemljama u kojima predstavljaju BiH, jer, čest je slučaj da se članovi obitelji uopće ne mogu zaposliti u zemljama domaćinima. G. Živković je postavio pitanje ministru Ivaniću kada se može očekivati izvještaj o ocjeni ambasada koju provodi MVP, te je naglasio potrebu što brže ratifikacije bilateralnih sporazuma koji bi olakšali uvjete života naših ambasadora u inozemstvu.

G. Ivanić je u odgovoru najprije pažnju usmjerio na primjere dobre suradnje ambasada sa bh. građanima u dijaspori, posebno konzulata u Minhenu, te na redovne kontakte sa udruženjima naših građana u Sloveniji i Beču. Kada je u pitanju ocjenjivanje rada zaposlenih, ono otvara mogućnosti da zaposleni koji ne obavljaju svoj posao na odgovarajući način, ostanu bez posla. Ono što g. Ivanića posebno raduje jeste to što je riješen problem zamjene pasoša koji se više ne štampaju po DKP-ovima, već na samo jednom mjestu u BiH. Jedan dio konzularnih aktivnosti podrazumijeva efikasnije strukture i u drugim ministarstvima, što predstavlja poseban problem, jer se na njihove dopise i rješenja čeka jako dugo, zbog čega su onda i primjedbe građana sasvim razumljive. U vezi sa zapošljavanjem lokalnog osoblja, prema riječima g. Ivanića, MVP nema mnogo nadležnosti, jer to osoblje uglavnom zapošljavaju ambasadori. G. Ivanić nije mogao dati odgovor o stanju cjelokupne mreže, jer nije djelovanje svih ambasada jednako uspješno. Uvjeti rada

ambasadora jesu teški, plate su niske, ali, g. Ivanić kaže da se još niti jedan ambasador ili diplomata nije vratio i da većina njih i kada dođe rješenje o vraćanju, traži da ostane još barem jedan mjesec. Kad su u pitanju incidenti, za sve su pokrenuti disciplinski postupci, i javnost o svemu tome treba biti informisana. U slučaju sa Kanadom, ne može se mnogo učiniti, jer se ne radi o nekom zvaničnom aktu, već više o generalnoj ocjeni koju Kanadani daju našoj zemlji. Do dolaska g. Ivanića na mjesto ministra vanjskih poslova, bila je ukorijenjena praksa da sve ministre vanjskih poslova koji dođu u BiH, primi najprije Visoki predstavnik, pa tek onda domaći predstavnici. Međutim, ta je praksa sada promijenjena. Trebali bi biti raspravljani osnovni elementi zajedničkog nastupa sa OHR-om i možda je isto tako dobra ideja da se na Komisiji ili u Predsjedništvu BiH pokuša definirati minimalni zajednički okvir o temama koje su vrlo specifične, kao što je npr. uloga Međunarodne zajednice u BiH ili pitanje povremenog pojavljivanja priče o terorizmu od koje jedni bježe dok je drugi preneglašavaju.

Gđa Jelina Đurković, član Komisije za vanjske poslove pozdravila je dosadašnji rad Ministarstva i uvođenje prakse ocjenjivanja rada zaposlenih. Gđa Đurković uputila je apel, najprije Predsjedništvu BiH, a zatim i Ministarstvu vanjskih poslova BiH da se na diplomatske pozicije imenuju više profesionalci, obrazovani ljudi i poliglote, a manje politički predstavnici, te da se pokuša poboljšati materijalno stanje DKP mreže. Zatim je, na osnovu izvještaja primijetila da su Srbi, kada je u pitanju nacionalna zastupljenost, u minusu sa pet ambasadora, te je, stoga, tražila pojašnjenje od ministra Ivanića.

Na to je uslijedio odgovor g. Ivanića da ima ambasadora koji su postavljeni prije dvije godine i red je da ostanu do kraja mandata, te da nacionalna struktura ne treba da bude razlog automatske promjene. U pitanju je samo vremensko popunjavanje i ljude ne treba vraćati prije vremena, već kad im istekne mandat.

Nadalje je riječ uzeo dr Sead Avdić, član Komisije za vanjske poslove, koji je istakao činjenicu da je MVP BiH najsloženije državno ministarstvo. Ono što je g. Avdić ocijenio kao poseban problem jeste da je narušen dignitet ministra vanjskih poslova, jer se ambasadori osjećaju više odgovorni Predsjedništvu BiH, a manje Ministarstvu vanjskih poslova. Taj bi se problem trebao riješiti zakonom o vanjskim poslovima koji bi trebao ojačati položaj ministra vanjskih poslova, jer on jeste ključni faktor i temeljni ishodišni koordinator diplomacije BiH. G. Avdić je predložio da Komisija za vanjske poslove pokuša prihvatiti ulogu koordinatora između OHR-a i MVP-a. Postupak racionalizacije o kojem je govorio g. Ivanić, nužan je prema mišljenju g. Avdića, i trebalo bi raditi na povećanju efikasnosti diplomacije BiH sa posebnim naglaskom na ekonomskoj diplomaciji. G. Avdić je konstatirao da se bh dijaspora može i treba animirati, kroz davanje određenih počasnih funkcija, kao što su počesni konzuli i sl. Naši građani u dijaspori voljni su surađivati, pa bi trebalo raditi na uspostavi baze podataka koja već postoji u najvećem broju zemalja svijeta.

Zatim je g-đa Palavrić postavila pitanje g. Ivaniću o Sporazumu o novoj pomoći zemljama Balkana. G. Ivanić se najprije osvrnuo na konstatacije g. Avdića o značaju funkcije i nadležnostima ministra vanjskih poslova. Kod nas je to pitanje loše definirano, gdje ministar nema mnogo mogućnosti da djeluje na ambasadora. Novi zakon, koji je rađen u suradnji sa OHR-om čak još više smanjuje ulogu ministra prema ambasadorima u odnosu na Predsjedništvo BiH. Kada je u pitanju imenovanje počasnih konzula, g. Ivanić donio je odluku da oni ne budu imenovani na neograničeno vrijeme, nego na četiri godine, kako bi se moglo vidjeti kako oni rade i da li trebaju biti ponovo imenovani. G. Ivanić je upoznao članove Komisije sa nekoliko događaja koji su se dogodili u posljednjih par mjeseci, a odnose se na trenutni status BiH u odnosu na EU, te posebno naglasio politički dijalog u Njujorku na kojem je predstavljena odluka da BiH više nije u nadležnosti Komesara za vanjsku politiku EU, nego Komesara za proširenje EU. To je značajna i velika politička poruka Bosni i Hercegovini. U odgovoru na pitanje gđi Palavrić, g. Ivanić je pojasnio članovima Komisije da se radi o odluci Evropske Komisije da BiH omoguće određeni broj fondova, ali ne u onom obimu kakav je bio za deset zemalja koje su u posljednjem proširenju ušle u EU. Deset zemalja koje su imale kandidatski status, ulaskom u EU više nemaju na raspolaganju te fondove i sada su preostale BiH, Srbija i Crna Gora, Albanija i Makedonija. Tu nema procenata kojoj zemlji šta pripada, nego

se radi o kvalitetu projekata iz 26 raznih oblasti koje sve vuku ka prilagođavanju *acquis communautaire*.

Nakon toga je g. Živković postavio tri pitanja od kojih se prvo odnosilo na to da li MVP razmatra mogućnost otvaranja ambasade na Kubi, drugo da li je MVP trenutno spremno izvršiti popis stanovništva na onim destinacijama u svijetu u kojima je prisutno, a treće pitanje odnosilo se na status g. Božanića, tj. da li je on još uvijek ambasador u Južnoafričkoj Republici.

Odgovarajući na ova pitanja, g. Ivanić je rekao da u MVP-u nije bilo govora o otvaranju ambasade u Havani, na Kubi. Diplomatski odnosi postoje, ali to se pokriva iz Kanade, jer otvaranje ambasade košta mnogo, a realno, BiH nije u mogućnosti pokrivati sve zemlje.

Na pitanje g. Živkovića o eventualnom popisu stanovništva, odgovor je dao pomoćnik ministra vanjskih poslova za međunarodno-pravne i konzularne poslove, g. Ibrahim Đikić. Istakao je da, s jedne strane, postoji obaveza da se vrši evidencija naših građana vani, ali, s druge strane, ne postoji nikakva obaveza naših građana da se jave ambasadama. Obavezni su javiti se ukoliko borave u inozemstvu duže od godinu dana, mada postoji odredba u zakonu koja poništava tu obavezu. Zatim je g. Ivanić odgovorio na pitanje o statusu g. Božanića koji kao radnik Ministarstva ima status državnog službenika i on ostaje u Južnoafričkoj Republici najmanje još tri mjeseca, budući da je razriješen u redovnoj proceduri. Vjerovatno će po povratku biti raspoređen na poslove unutar samog MVP-a.

Na samom kraju rasprave o stanju u DKP mreži, g. Ivanić je naglasio problem koji se već duže vremena ne rješava, a to je problem prostora s kojim se suočava MVP BiH dijeleći zgradu svog sjedišta sa Željeznicama BiH, te apelirao na pomoć PSBiH po tom pitanju.

Prije donošenja zaključaka Komisije, riječ je uzeo i g. Izet Hadžić, član Komisije za vanjske poslove koji je sugerirao ministru Ivaniću da sljedeći izvještaji o stanju o DKP mreži sadrže i određeni broj tabela prostorne pokrivenosti ambasadama i DKP-ovima, zatim podatke o broju izdatih viza, i drugih raznih dokumenata.

G. Ivanić pomenuo je još jednu važnu temu, a to je veza DKP mreže i institucija BiH. U želji da se ta veza ojača, sada zaposleni u MVP-u prisustvuju sjednicama Vijeća ministara i redovno se šalju izvještaji o čemu se raspravljalo. Osim toga, donesena je i odluka da se svim ambasadama dostavljaju službeni glasnici u elektronskoj formi. G. Ivanić dao je prijedlog da se sa PSBiH ostvari suradnja kakva postoji sa Vijećem ministara kako bi se osigurao bolji protok informacija.

Predsjedatelj Komisije, g. Raguž na kraju je rezimirao raspravu prijedlogom sljedećih zaključaka:

1. Komisija pozdravlja aktivnosti koje se vode na jačanju DKP mreže BiH u inozemstvu sa posebnim naglaskom na dodatnim naporima u izradi i definiranju kriterija imenovanja diplomatskih predstavnika BiH u inozemstvu, kako bi bila postignuta uravnoteženost između diplomata od karijere i diplomata izabranih sukladno političkim kriterijima;
2. Komisija podržava racionalizaciju DKP mreže, uvođenje reda i transparentniji uvid u rezultate koji se postižu u predstavljanju i promoviranju BiH u svijetu;
3. Komisija podržava inicijativu MVP-a BiH za uvođenjem ocjenjivanja rada DKP-ova BiH u svijetu, kao i ocjenjivanja zaposlenih u sjedištu MVP-a BiH i te Izvještaje vidi kao priliku za efikasnije obavljanje svoje funkcije nadzora nad vođenjem vanjske politike BiH;
4. Komisija smatra da je potrebna bolja koordinacija u vanjskom predstavljanju BiH između domaćih institucija vlasti i diplomatskog osoblja na destinacijama u svijetu, naročito u ekonomskom smislu, kako bi se koncept «ekonomske diplomacije» mogao u punom kapacitetu realizirati, te da je potrebno obezbijediti kvalitetniji protok informacija između navedenih subjekata;
5. Komisija je ocijenila pozitivnim Nove izmjene i dopune Pravilnika o izdavanju diplomatskih pasoša i viza kojima je značajno reducirana lista nosilaca diplomatskih pasoša, kao i sve donesene akte u posljednje dvije godine o unapređenju unutrašnje organizacije MVP-a BiH;
6. U tom smislu i na osnovu svega gore rečenog, Komisija se obavezuje da će dati svoj puni doprinos usvajanju novog Zakona o vršenju vanjskih poslova BiH čim se on nađe u parlamentarnoj proceduri.

Ad.4. Predsjedatelj Komisije je u uvodu u ovu tačku dnevnog reda ocijenio da se radi o kvalitetnom zakonskom osnovu koji je potreban BiH i koji će definirati ulogu, zadaće, prava i nadležnosti institucija i ljudi koji budu participirali u mirovnim operacijama, te je čestitao g. Novakoviću na pokretanju ovakvog zakonskog rješenja.

Odmah zatim, riječ je uzeo g. Momčilo Novaković, zastupnik u Zastupničkom domu i predlagatelj Zakona o učestvovanju pripadnika Oružanih snaga BiH, državnih službenika i ostalih zaposlenih u mirovnim operacijama i drugim aktivnostima u inozemstvu. On je pojasnio Komisiji da je ključni elemenat ovog prijedloga pitanje ko donosi odluku o slanju. U prvoj varijanti zakon je predlagao da Parlamentarna skupština BiH donosi odluku o slanju, a onda imajući u vidu ograničenja u Zakonu o odbrani, koji predviđa da Predsjedništvo BiH donosi takve odluke, pronađeno je kompromisno rješenje koje podrazumijeva da Predsjedništvo donosi odluku, koju onda ratificira PSBiH, i to u roku od 60 dana. Ukoliko u tom roku PSBiH ne ratificira odluku Predsjedništva BiH, smatra se da je ona odbijena. Ono što je važno istaći jest da su ovim zakonom definirana prava onih koje se upućuje u ovakve operacije, a što do sada ni jednim aktom u BiH nije bilo regulirano.

Zatim se Komisiji obratila gđa Marina Pendeš, zamjenica ministra odbrane, nazivajući prijedlog kompromisnim rješenjem utemeljenim na Ustavu i Zakonu o odbrani BiH. Ono što je gđa Pendeš naglasila kao posebno važno jeste da je ovim eliminirana mogućnost nepostojanja parlamentarnog nadzora, a istovremeno Predsjedništvo BiH nije oduzeta njegova vrhovna uloga.

Savjetnik srpskog člana Predsjedništva, g. Dragan Kapetina izjavio je da Predsjedništvo u cjelini prihvata ovaj zakon, pogotovo u doradi sa amandmanima i podržava uređivanje ove oblasti.

U nastavku je g. Živković izrazio žaljenje zbog toga što ovakav zakon nije donesen još prije godinu dana, te je sugerirao da se zakon popravi u smislu skraćivanja roka za ratificiranje od 60 dana, dok je g. Sead Avdić ocijenio da se u zakonu krije dosta kontroverzi, da je preširoko postavljen, te da su moguće zloupotrebe ovako širokih i nepreciznih definicija. Prema njegovom mišljenju, potrebno je precizirati na koje se misije zakon odnosi, jer su shvatanja mirovnih misija veoma različita, treba naglasiti da su to misije u okviru UN-a. Osim toga, g. Avdića je zanimalo na koji način će se regulirati dobrovoljni odlazak ljudi, npr. u Irak.

Za riječ se, zatim, javila gđa Seada Palavrić koja je pojasnila da se u prijedlogu zakona jasno navode akcije podrške miru u kojima bi učestvovala oružane snage BiH.

G. Živković je postavio pitanje da li bi odluka o slanju bh. vojnika u Irak, ako je donesena prije ovog zakona, podlijegala ratifikaciji Parlamenta BiH.

Odgovor na to pitanje ponudila je gđa Alma Čolo, savjetnik bošnjačkog člana Predsjedništva. Pitanje da li će se ovaj zakon primjenjivati na neke odluke koje su donesene prije njega je pravno pitanje. Znači, to je pitanje o kojem treba da odluče i Ustavna komisija i to je pitanje retroaktivnog dejstva tog zakona, koje zakon nije predvidio. Odluke koje su donesene, donesene su u statusima Zakona o odbrani i znači, da se na njih ne mogu primijeniti neki kasniji pravni propisi, ukoliko tim propisom to izričito nije navedeno.

Kada je u pitanju rok od šezdeset dana za ratifikaciju, g. Živković je dobio odgovor gđe Pendeš da se radi o sasvim razumljivom roku, jer se može desiti da PSBiH ne radi mjesec dana, i da treba vremena dok se održe sjednice oba doma PSBiH.

U raspravu se uključio i g. Kapetina koji je pojasnio g. Živkoviću kako Predsjedništvo nije donijelo odluku o slanju oružanih snaga, već samo zaključak. Dakle, nema izvršne odluke, Predsjedništvo je dalo ponudu predsjedniku SAD, i to je politička odluka za učestvovanje u mirovnoj misiji u Iraku.

U daljem toku rasprave o Rezoluciji o odlaganju slanja svih BH vojnika i policijskih formacija u misije u inozemstvo do donošenja odgovarajućih zakona i aktivnosti u ovoj oblasti, predlagatelja zastupnika Zlatka Lagumdžije, gđa Čolo je rezoluciju ocijenila pravno manjkavom budući da predstavlja neku mješavinu normativnog akta između odluke i rezolucije. Na to je g. Raguž odgovorio kako je rezolucija podnijeta ad hoc, na sjednici Zastupničkog doma, naglašavajući da se o ozbiljnim političkim pitanjima ne može odlučivati ad-hoc intervencijom na dnevni red, i kako ona, zarad svoje pravne manjkavosti, ostaje za njega neprihvatljiva. G. Avdić izrazio je želju da se rezoluciji pristupi selektivno, na što je g. Raguž izjavio da Komisija ne prihvata temeljnu intenciju

rezolucije, a to je odlaganje slanja svih bh vojnih i policijskih formacija, a izvještaj će ići na Dom gdje će se o njemu raspravljati.

Riječ je zatim uzela gđa Jelina Đurković koja je podržala stav Komisije nazivajući podnošenje rezolucije predizbornim političkim marketingom.

Nakon toga, g. Raguž je stavio na glasanje tekst rezolucije. Sa 5 glasova protiv i 2 suzdržana glasa, Komisija za vanjske poslove Zastupničkog doma PSBiH nije prihvatila rezoluciju predlagача Zlatka Lagumdžije o odlaganju slanja svih bh. vojnika i policijskih formacija u misije u inozemstvo do donošenja odgovarajućih zakona.

Komisija je na kraju donijela zaključak da Zastupničkom domu podnese sljedeći Izvještaj:

1. Komisija jednoglasno podržava Prijedlog Zakona o učestvovanju pripadnika Oružanih snaga BiH, državnih službenika i ostalih zaposlenih u mirovnim operacijama i drugim aktivnostima u inozemstvu;
2. Komisija posebno apostrofira ulogu Parlamentarne skupštine BiH koja je u Prijedlogu Zakona amandmanski definirana u Poglavlju II, član 3.b);
3. Komisija predlaže Zastupničkom domu PSBiH usvajanje ovog Zakona;
4. Komisija smatra da je Rezolucija o odlaganju slanja svih BH vojnih i policijskih formacija u misije u inozemstvo do donošenja odgovarajućeg zakona i aktivnosti u ovoj oblasti, sa formalno-pravnog i sadržajnog aspekta manjkava, a zahtjevi koji su definirani u njoj, definirani su ad hoc, bez sagledavanj cjeline pitanja;
5. Komisija ocjenjuje da je sam čin predlaganja rezolucije podstakao i ubrzao raspravu o prijedlogu Zakona koji će definirati ovu oblast;
6. Komisija ne prihvata tekst Rezolucije, te predlaže Zastupničkom domu da je ne usvoji.

Ad.5. Pismo Nj.E.g. Jasera Arafata, predsjednika Države Palestine upućeno g.Martinu Ragužu, predsjedatelju Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH;

Predsjedatelj Komisije, g. Raguž iskoristio je prisustvo g. Ivanića za raspravu o ovoj tački dnevnog reda. Iako je g. Arafat preminuo, g.Raguž smatrao je relevantim da se o tom pismu obavi rasprava, te da se uspostave neki oblici suradnje sa Palestinom.G. Ivanić je istakao da nema nikakvog razloga da se sa Palestinom ne uspostave uzajamni kontakti. Zapravo, ti kontakti već postoje budući da je u BiH prisutna ambasada Palestinske samouprave. Stav BiH je po tom pitanju jasan, a taj je da Palestinci imaju pravo na svoju državu, i to pravo im svakako treba omogućiti. Sa tog stanovišta, g. Ivanić smatra da je značajno da se uspostavi tješnja parlamentarna suradnja.

Ad.6. b)Teme za razgovor koje je Ambasada Republike Kine poslala predsjedatelju Zastupničkog doma PS BiH oko otvorenog pitanja “nezavisnosti Tajvana”.

I po ovoj tački dnevnog reda, svoje mišljenje je dao g. Ivanić, naglasivši da BiH ostaje pri politici jedne Kine, bez obzira na to kako će u Kini biti riješeni unutarnji odnosi.

Ad.7. Komisija za vanjske poslove je dala svoje mišljenje da su ispunjeni uvjeti da Zastupnički dom Parlamentarne skupštine BiH na svojoj sjednici, 02.12. 2004. godine da suglasnost za ratificiranje sljedećih dokumenata:

- a) Ugovora između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Republike Hrvatske o veterinarskoj suradnji;
- b) Sporazuma o suradnji u oblasti turizma između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vijeća ministara Republike Albanije;
- c) Sporazuma o razvojnom kreditu (Drugi kredit za prilagođavanje socijalnog sektora) između Bosne i Hercegovine i Međunarodne asocijacije za razvoj (SOSAC II);
- d) Sporazuma o razvojnom kreditu (Drugi projekat podrške zapošljavanju) između Bosne i Hercegovine i Međunarodne asocijacije za razvoj (SESP);

- e) Sporazuma između Vijeća ministra BiH i Vlade Republike Bjelorusije o drumskom prijevozu putnika i tereta;
- f) Konvencije o suradnji na zaštiti i održivoj upotrebi rijeke Dunav (Konvencija o zaštiti rijeke Dunav)

Prvi dio sjednice je završen u 13:00 sati.

Zapisnik sačinili na osnovu neautoriziranog transkripta toka sjednice:

Merdžana Iglica, sekretar Komisije

Edina Hrnjić, student stažista

Kopije: MVP-u BiH i Predsjedništvu BiH